

eul_wid: kpu-aa

Μνασέας ὁ Πατρεὺς · Mnaseas of Patara

Fragments on Europe

Ἀποσπάσματα περὶ Εὐρώπης

Period: Ἑλληνιστική Hellenistic

Dialect: Κοινή Koine (frg)

Domain: Γεωγραφία Geography

Format: Πεζός Prose

t1-45 ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ sive ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ. α'.

t1-25b ΕΥΡΩΠΗ. E LIBRO PRIMO.

¹ Germanicus ad Arat. Phaen.: Endymionem vero (Diana) amasse dicitur ..., quod primus hominum Endymion cursum lunae invenerit, unde et triginta annos dormisse dicitur, quia nihil aliud in vita sua, nisi huic repertioni studuit, sicut Mnaseas in primo libro de Europa scribens tradit. Harpocratio: Ἰππία Ἀθηνᾶ. ^[5]

^{2a} Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Καλυδῶνα. Μνασέας ἐν α' Εὐρώπης τὴν ἰππίαν Ἀθηνᾶν Ποσειδῶνος εἶναί φησι θυγατέρα καὶ Κορύφης τῆς Ὠκεανοῦ, ἄρμα δὲ πρώτην κατασκευάσασαν διὰ τοῦτο ἰππίαν κεκληῖσθαι. Bekker. ^[5]

^{2b} Anecd.: Ἀθηνᾶ ἰππία· ἥ ὅτι ἐκ τοῦ Διὸς κεφαλῆς, ὡς ὁ μῦθος, μεθ' ἵππου ἀνήλατο, ἥ ὅτι, ὡς Μνασέας, ἡ Ποσειδῶνος καὶ Κόρης (scr. Κορύφης) τῆς Ὠκεανοῦ θυγάτηρ Ἀθηνᾶ τὸ ἄρμα τῶν ἵππων ἐξεῦρεν. Ἄλλοι δὲ φασιν, ὡς Ἄδραστος φεύγοντα καὶ ἐπὶ Κολωνοῦ στήσαντα τοὺς ἵππους Ποσειδῶνα καὶ Ἀθηνᾶν ἰππίους προσαγορευθῆναι. Zenobius II, 67: Βούνας δικάζει · αὕτη λέγεται ἐπὶ τῶν τὰς κρίσεις ἀναβαλλομένων ἀεὶ καὶ ὑπερτιθεμένων. ^[5]

³ Βούνας γὰρ Ἀθηναῖος ἐγένετο, ὡς φησι Μνασέας· τούτῳ δὲ Ἥλειοι πρὸς Καλυδωνίους διαφερόμενοι ἐπέτρεψαν τὴν δίκην, νομίσαντες ἀναμένειν ἕως ἂν ἀποφῆνται. Γνοὺς δὲ ὁ Βούνας τοῦτο, ἤκουσε μὲν ἀμφοτέρων, ἀνεβάλλετο δὲ μέχρι τελευτῆς τὴν ἀπόφασιν. Schol. ^[5]

⁴ Apoll. Rhod. IV, 264, variorum sententias afferens, unde Arcades Proseleni vocentur: Μνασέας δὲ φησι Προσέληνον Ἀρκάδων βασιλεῦσαι. Schol.

⁵ Pindar. P. IV, 104: Ὅτι δὲ καὶ τὰς περὶ τὰ ἱερὰ διατελούσας Νύμφας Μελίσσας ἔλεγον, Μνασέας ὁ Παταρεὺς ἀφηγεῖται λέγων, ὡς αὐταὶ κατέπαυσαν σαρκοφαγοῦντας τοὺς ἀνθρώπους πείσασαι τῇ ἀπὸ τῶν δένδρων χρῆσθαι τροφῇ, καθ' ὃν καιρὸν καὶ μία τις αὐτῶν Μέλισσα κηρία μελισσῶν εὐροῦσα πρώτη ἔφαγε καὶ ὕδατι μίξασα ἔπιε, καὶ τὰς ἄλλας δὲ ἐδίδαξε, καὶ τὰ ζῶα μελίσσας ἐξ ἑαυτῆς ἐκάλεσε, καὶ φυλακὴν πλείστην ἐποίησατο· ταῦτα δὲ φησιν ἐν Πελοποννήσῳ γενέσθαι· ἄνευ γὰρ Νυμφῶν οὔτε Δήμητρος ἱερὸν τιμᾶται, διὰ τὸ ταύτας πρώτας καρπὸν ἀποδεῖξαι καὶ τὴν ἀλληλοφαγίαν παῦσαι καὶ περιβλήματα χάριν αἰδοῦς ἐξ ὕλης ἐπινοῆσαι· οὔτε γάμος οὐδεὶς ἄνευ Νυμφῶν συντελεῖται, ἀλλὰ ταύτας πρῶτον τιμῶμεν μνήμης χάριν, ὅτι εὐσεβείας τε καὶ ὁσιότητος ἀρχηγοὶ ἐγένοντο. Athenaeus VIII: Μνασέας δ' ὁ Πατρεὺς

ἐν τῷ Περίπλῳ τοὺς ἐν τῷ Κλείτορι ποταμῷ φησιν ἰχθῦς φθέγγεσθαι, καίτοι μόνους εἰρηκότος Ἀριστοτέλους φθέγγεσθαι σκάρον καὶ τὸν ποτάμιον χοῖρον. ^[15]

- 7a Schol. Theocrit. I, 64: Μνασέας δὲ ἐν τῷ Περι Εὐρώπης Πανὸς υἱὸν φησι Βουκολίωνα, ἀφ' οὗ καὶ τὸ βουκολεῖν. Schol.
- 7b Vatican. in Eurip. Rhes. 36: [Κρονίου πανός] Μνασέας δὲ ξενικώτερον ἀφηγεῖται τὰ περὶ Πανός, ἢ ὅτι Κρόνου παῖς ἢ ὅτι παλαιός ἐστιν, Αἰθέρος γενεαλογούμενος (Κρόνους γὰρ καὶ Κρονίου τοὺς πάνυ ἀρχαίους ἔλεγον) ἢ παππωνυμικῶς, ὅτι Διὸς, ὡς τὸν Ἀχιλλέα Αἰακίδην [λέγουσιν]. Schol. ^[5]
- 8 Apoll. Rhod. II, 1053: Στυμφαλίδες δὲ λέγονται αἱ περὶ αὐτὴν (sc. τὴν Στυμφαλίδα λίμνην) ὄρνιθες ... Ἰδίως δὲ Μνασέας φησὶ Στυμφάλου τινὸς ἥρωος καὶ Ὅρνιθος γυναικὸς γενέσθαι Στυμφαλίδας θυγατέρας· ἃς ἀνελεῖν τὸν Ἡρακλέα, ὅτι οὐ προσεδέξαντο αὐτὸν, καὶ ἐξένισαν τοὺς Μολίονας. Schol. ^[5]
- 9 Pind. Ol. XI, 39: Ὅτι ἐν τῷ πρὸς Αὐγείαν πολέμῳ ὁ Ἡρακλῆς ὑπὸ τῶν Μολιονιδῶν ἀλοὺς ἔφυγε, διὸ μηνίσας αὐτοῖς τὸν περὶ Κλεωνᾶς συνεστήσατο λόχον, φησὶ Μνασέας ὁ Παταρεύς. Schol.
- 10 Apoll. Rhod. I, 131: Ὑλας οὗτος Ἡρακλέους ἐρώμενος, υἱὸς δὲ Θειοδάμαντος τοῦ Δρύοπος. Οὕτω Μνασέας. Ἑλλάνικος δὲ κτλ. Aelianus H.
- 11 A. XVIII, 47: Λέγει Μνασέας ἐν τῇ Εὐρώπῃ [Διός] Ἡρακλέους ἱερὸν εἶναι καὶ τῆς τούτου γαμετῆς, ἣν ἄδουσιν οἱ ποιηταὶ τῆς Ἡρας θυγατέρα. Οὐκοῦν ἐν τῷ τοῦ νεῶ περιβόλῳ τιθασοὺς ὄρνιθας τρέφεσθαι πολλοὺς φησι, καὶ τοῦτο δὲ εἶναι ἀλεκτρυόνας τε καὶ ἀλεκτορίδας τοῦσδε τοὺς ὄρνις. Νέμονται δὲ καὶ συναγελάζονταί σφισι κατὰ γένος, καὶ δημοσίας ἔχουσι τροφάς, καὶ τῶν θεῶν ἀναθήματά εἰσι τῶν προειρημένων. Αἱ μὲν οὖν ἀλεκτορίδες ἐν τῷ τῆς Ἥβης νέμονται νεῶ, οἱ δὲ ἐν Ἡρακλέους οἱ τῶνδε γαμέται. Ὅχετος δὲ ἄρα ἀεννάου τε καὶ καθαροῦ ὕδατος διαρρεῖ μέσος. Θῆλυς μὲν οὖν οὐδὲ εἷς εἰς Ἡρακλέους πάρεισιν, οἱ δὲ ἄρρενες, ὅταν ἦ καιρὸς ὑποθόρνυσθαι, ὑπερπέτονται τὸν ὅχετον· εἴτα ὁμιλήσαντες ταῖς θηλείαις ἐπανίστανται εἰς τὰ σφέτερα αὐθις περὶ τὸν θεὸν ᾧ λατρεύουσιν, καθηράμενοι τῷ διεύργοντι τὰ γένη τῶν ὀρνίθων ὕδατι. Τίκεται οὖν, οἷα εἰκὸς, πρῶτα ἐκ τῆς ὁμιλίας ὡς· εἴτα ὅταν αὐτὰ θάλψωσι καὶ ἐκλέψωσι τοὺς νεοττοὺς αἱ μητέρες, τοὺς υἱεῖς οἱ ἄρρενες παρ' αὐτοὺς ἄγουσι καὶ ἐκτρέφουσιν, αἱ δὲ ὄρνις κάκείναις ἐστὶ τρέφειν τὰς θυγατέρας. E LIBRO TERTIO. ^[20]
- 12 Athenaeus VII: Μνασέας δ' ἐν τρίτῳ τῶν Εὐρωπιακῶν Ἀνθηδόνοιο καὶ Ἀλκυόνης αὐτὸν (τὸν Γλαῦκον) γενεαλογεῖ. Ναυτικὸν δὲ αὐτὸν καὶ κολυμβητὴν ἀγαθὸν γενόμενον Πόντιον καλεῖσθαι· ἀρπάσαντα δὲ Σύμην, τὴν Ἰαλύσου καὶ Δωτίδος θυγατέρα, ἀποπλεῦσαι εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ τὴν ἐγγὺς τῆς Καρίας νῆσον ἔρημον κατοικήσαντα ἀπὸ τῆς γυναικὸς Σύμην αὐτὴν προσαγορεύσαι. Stephan. ^[5]
- 13 Byz.: Ἑγγεῶνες, ἔθνος Ἰλλυρίας, οἱ αὐτοὶ τοῖς Ἑγχελαῖς, ὡς Μνασέας ἐν γ' τῶν Περιηγήσεων. Athenaeus XII: Οὐ μόνος δὲ ὁ Σαρδανάπαλλος διετέθηρπτο, ἀλλὰ καὶ Ἀνδρόκοττος ὁ Φρύξ.
- 14 Καὶ γὰρ οὗτος ἐνεδύσατο ἀνθινὴν ἐσθῆτα καὶ γυναικὸς εὐπρεπέστερον ἐκοσμεῖτο, ὡς Μνασέας φησὶν ἐν τρίτῳ Εὐρώπης. Idem IV: Οἶδα δὲ καὶ τὴν Ὀδυσσεὺς τοῦ φρονιμωτάτου καὶ συνετωτάτου ἀδελφὴν Φακὴν καλουμένην, ἣν ἄλλοι τινὲς Καλλιστῶ ὀνομάζουσιν, ὡς ἱστορεῖν Μνασέα τὸν Πατρέα ἐν τρίτῳ Εὐρωπιακῶν φησὶ Λυσίμαχος ἐν τρίτῳ Νόστων. ^[5]
- 16 Fulgentius Exp. serm. ant.: Mnaseas III Europae libro scripsit Apollinem postquam a Jove ictus et interfectus est, a vispillonibus ad sepulturam elatum esse. Photius Lex.

: Πραξιδίκῃ ἡ θεὸς ἦς κεφαλὴν μόνον ἰδρύνοντο. Μνασέας δὲ ἐν τῷ Περὶ Εὐρώπης, Σωτῆρος καὶ τῆς ἀδελφῆς Πραξιδίκης γενέσθαι Κτήσιον υἱὸν, καὶ θυγατέρας Ὀμόνοϊαν καὶ Ἀρετὴν ἅς ἀπὸ τῆς μητρὸς Πραξιδικᾶς κληθῆναι. Διονύσιος δὲ ἐν Κτίσεσιν Ὠγύγου θυγατέρας, Ἀλαλκομένειαν, Θελξίνειαν, Αὐλίδαν, ἅς ὕστερον Πραξιδικᾶς ὀνομασθῆναι. Schol. ^[5]

18 Eur. Phoen. 651: [Βρόμιον ἔνθα τέκετο μάτηρ Διὸς γάμοις, κισσὸς δὲ περιστεφῆς ἐλικτὸς εὐθὺς ἔτι βρέφος χλοηφόροις ἔρνεσιν κατασκίοισιν ὀλβίσας ἐνώτισεν, βάκχιον χόρευμα παρθένοισι Θηβαίοισι καὶ γυναιξὶν εὐίοις.] Ἱστορεῖ γὰρ Μνασέας, ὅτι τῶν Καδμείων βασιλείων κεραυνωθέντων, κισσὸς περὶ τοὺς κίονας φυεῖς ἐκάλυψεν αὐτὸν, μὴ αὐθιμερὸν καὶ ἐν μηδενὶ τὸ βρέφος διαφθαρεῖ καλυφθέν. Διὸ καὶ περικιόνιος ὁ θεὸς ἐκλήθη παρὰ Θηβαίοις. E LIBRO OCTAVO. ^[5]

19 Schol. Il. O, 336: Ὀμοίως τῷ ποιητῇ καὶ Ἑλλάνικος τὴν Ἐριώπην μητέρα Αἴαντός (Ajacis Locri, Oilei f.) φησι. Φερεκύδης δὲ ἐν εὖ (i. e. ἐν πέμπτῳ) καὶ Μνασέας ἐν ἡ' Ἀλκιμάχην· ὁ δὲ τῶν Ναυπακτικῶν ποιητῆς διώνυμον αὐτὴν φησι· «Τὴν δὲ μεθ' ὀπλοτάτην Ἐριώπην ἐξονόμαζεν, Ἀλκιμάχην δὲ πατὴρ τε καὶ Ἀδμητος καλέεσκεν.» E LIBRIS INCERTIS. ^[5]

20 Stephan. Byz. v. Δωδώνη· Διτταὶ δ' εἰσὶ Δωδῶναι, αὕτη καὶ ἡ ἐν Ἰταλίᾳ, καθάπερ ἄλλοι καὶ Μνασέας. Stephan.

21 Byz.: Δωτίον, πόλις Θεσσαλίας, ὅπου μετώκησαν οἱ Κνίδιοι, ὧν ἡ χώρα Κνιδία .. Ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Δωτίας τῆς Ἑλάτου. Φερεκύδης δὲ ἀπὸ Δωτίος τοῦ Ἀστερίου καὶ Ἀμφικτυόνης τῆς Φθίου· ὡς δὲ Ἀρχῖνος, ἀπὸ Δώτου τοῦ Νεώνου τοῦ Ἑλλήνος· Μνασέας δὲ ἀπὸ Δώτου τοῦ Πελασγοῦ. Stephan. ^[5]

22 Byz.: Ἀκάνθος, πόλις Θράκης ἀκάνθαις πεφραγμένη ὑπὲρ τὸν Ἄθω, ὅθεν κέκληται, ἢ ἀπὸ τινος Ἀκάνθου, ὡς Μνασέας. Photius Lex.

23 : Ζάμολξις ... Μνασέας δὲ παρὰ Γέταις τὸν Κρόνον τιμᾶσθαι καὶ καλεῖσθαι Ζάμολξιν. Schol.

24 Apoll. Rh. II, 675: Μνασέας δὲ φησι νῦν τοὺς Ὑπερβορείους Δελφούς λέγεσθαι. Schol.

25 Odyss. XVIII, 86: Ἐχετος ἦν μὲν υἱὸς Βουχέτου, ἀφ' οὗ καὶ ἐν Σικελίᾳ πόλις Βούχετος καλεῖται. Σικελῶν δὲ τύραννος λέγεται. Τοῦτον τοὺς μὲν ἐγχωρίους κατὰ πάντα τρόπον σίνεσθαι, τοὺς δὲ ξένους ἀναιρεῖν λωβώμενον· τοσαύτην δὲ κακίαν ἔχειν, ὡς καὶ τοὺς μακρὰν οἰκοῦντας, ὅτε θέλοιεν σφόδρα τινὰ τιμωρῆσαι καὶ ξένῳ περιβαλεῖν θανάτῳ, ἐκπέμπειν αὐτῷ· πολλὰς γὰρ μηχανὰς ἐξευρεῖν τοῦτον κακίας· ὅθεν τὸν λαὸν οὐχ ὑπομένειν τὴν πικρὰν ταύτην τυραννίδα, λίθοις δὲ αὐτὸν ἀνελεῖν. Ἡ ἱστορία παρὰ Μνασέα καὶ Μαρσύαν. Schol. ^[10]

25a in Hom. Il. B, 671: Ἀπὸ μιᾶς αἰ πᾶσαι [Μοῦσαι] λέγονται. Μνασέας δὲ φησιν, ὅτι αἰ πᾶσαι τρεῖς εἰσὶν· Μοῦσα, Θεὰ, Ὑμνῶ. Ἐν μὲν οὖν Ἰλιάδι μεμνησθαι τῆς Θεᾶς «Μῆνιν ἄειδε Θεά» ἐν δὲ Ὀδυσσεΐᾳ τῆς Μούσας· «Ἄνδρα μοι ἔννεπε Μοῦσα» ἐν δὲ τῇ Παλαμῆδεϊᾳ τῆς Ὑμνοῦς. Arnobius Adv. gent. III, 16: Musas Mnaseas auctor est filias esse Telluris et Coeli ... Ephorus has igitur numero esse tres effert, Mnaseas quem diximus quattuor, Myrsilus inducit septem, octo asseverat Crates. Ammonius: Νηρεΐδες τῶν τοῦ Νηρέως θυγατέρων διαφέρει, Δίδυμος ἐν Ὑπομνήματι Βακχυλίδου ἐπινικίων. ^[10]

25b Φησὶ γὰρ κατὰ λέξιν· «Εἰσὶ τοίνυν οἱ φασὶ διαφέρειν τὰς Νηρεΐδας τῶν τοῦ Νηρέως θυγατέρων· καὶ τὰς μὲν ἐκ Δωρίδος γνησίας αὐτοῦ θυγατέρας νομίζεσθαι, τὰς δὲ ἐξ ἄλλων ἤδη κοινότερον Νηρεΐδας καλεῖσθαι· καὶ τὰς μὴ γνησίας καὶ τὸν ἀριθμὸν, πλείους δὲ τὰς ἄλλας. Ταῦτά φησι Μνασέας ἐν τοῖς Περὶ τῆς Εὐρώπης τὸν τρόπον τοῦτον.» β'. ^[10]

t26-37 ASIA. E LIBRO PRIMO.

Schol. Apoll. Rhod. I, 1129: Ὡς δὲ Μνασέας ἐν πρώτῳ Περὶ Ἀσίας, Ἰδαῖοι Δάκτυλοι λέγονται ἀπὸ τοῦ πατρὸς Δακτύλου καὶ τῆς μητρὸς Ἰδης. Schol.

27a Apoll. Rhod. I, 917: Μυοῦνται δὲ ἐν τῇ Σαμοθράκῃ τοῖς Καβεῖροις, ὧν Μνασέας φησὶ καὶ τὰ ὀνόματα. Τέσσαρες δ' εἰσὶ τὸν ἀριθμὸν· Ἀξίερος, Ἀξιόκερσα, Ἀξιόκερσος. Ἀξίερος μὲν οὖν ἐστὶν ἡ Δημήτηρ, Ἀξιόκερσα δὲ ἡ Περσεφόνη, Ἀξιόκερσος δὲ ὁ Ἄιδης· ὁ δὲ προστιθέμενος τέταρτος, Κάσμιλος, ὁ Ἑρμῆς ἐστὶν, ὡς ἱστορεῖ Διονυσόδωρος. Codex Parisinus: Τοὺς δὲ μυοῦντας ἐν Σαμοθράκῃ Καβεῖρους εἶναί φησι Μνασέας τρεῖς ὄντας τὸν ἀριθμὸν, Ἀξίερον, etc. ^[5]

27b .. Ἀιδην. Οἱ δὲ προστιθέασιν καὶ τέταρτον, Κάσμilon. Ἔστι δὲ οὗτος ὁ Ἑρμῆς, ὡς ἱστορεῖ Διονυσόδωρος. Stephan. ^[5]

28 Byz.: Δάρδανος, πόλις Τρωάδος, ἡ πρότερον Τευκρίς. Μνασέας δὲ φησιν, ὅτι Δάρδανος ἐξιών ἐκ τοῦ νεῷ τῆς Ἀθηνᾶς τὸ Παλλάδιον ἀράμενος ἀφίκετο εἰς Σαμοθράκην μετὰ Ἀρμονίας καὶ Ἰασίωνος, τῶν ἀδελφῶν· κακεῖ διάγοντα Κάδμος ὁ Ἀγήνορος ἐφιλοποιήσατο· καὶ ἀποθανούσης Τηλεψᾶης (l. Τηλεφάσσης) γαμεῖ τὴν Ἀρμονίαν ὁ Κάδμος καὶ ἀποστέλλει τὸν Δάρδανον εἰς τὴν Ἀσίαν μετὰ τῶν ἐταίρων πρὸς Τεῦκρον τὸν Τρῶα· ὁ δὲ Τρῶς ἀναγνώρισας τὸν Δάρδανον δίδωσιν αὐτῷ τὴν θυγατέρα Βάτειαν καὶ ἀποθνήσκων τὴν βασιλείαν. Καὶ πόλιν ὥκισε Δάρδανον, καὶ Δαρδανίαν τὴν χώραν ὠνόμασεν, ἡ Τευκρίς πρότερον ἐκαλεῖτο. Schol. ^[10]

29 Il. T, 291: Κατὰ Μνασέαν Βρισεῶς υἱὸς ἦν Ἡετίων. Schol.

30 Il. Y, 234: Μνασέας δὲ φησιν ὑπὸ Ταντάλου ἠρπάσθαι (Γανυμήδην) καὶ ἐν κυνηγεσίῳ ἀναιρεθῆναι· πεσόντα ταφῆναι ἐν τῷ Μυσίῳ Ὀλύμπῳ κατὰ τὸ ἱερὸν τοῦ Ὀλυμπίου Διός. Schol.

31 Theocrit. XIII, 75: Μνασέας δὲ Κόλχους φησὶ κληθῆναι ἀπὸ Κόλχου τοῦ Φάσιδος. Schol.

31a Aesch. Pers. 742: Ἱερὸν δὲ τοῦτον (sc. τὸν Ἑλλήσποντον Αἰσχύλος) φησὶ διὰ τὸ ἰδρῦσθαι αὐτόθι Διὸς ἱερὸν, ὡς Μνασέας, E LIBRO SECUNDO.

32 (t) Athenaeus VIII: Μνασέας δὲ ἐν δευτέρῳ Περὶ Ἀσίας φησὶν οὕτως· «Ἐμοὶ μὲν ἡ Ἀτεργάτις δοκεῖ χαλεπὴ βασίλισσα γεγονέναι, καὶ τῶν λαῶν σκληρῶς ἐπεστατηκέναι, ὥστε καὶ ἀπονομίσαι αὐτοῖς ἰχθὺν μὴ ἐσθίειν, ἀλλὰ πρὸς αὐτὴν ἀναφέρειν, διὰ τὸ ἀρέσαι αὐτῇ τὸ βρῶμα. Καὶ διὰ τόδε νόμιμον ἔτι διαμένειν, ἐπὶ εὐξωνται τῇ θεῷ, ἰχθὺς ἀργυροῦς ἢ χρυσοῦς ἀνατιθέναι· τοὺς δὲ ἱερεῖς πᾶσαν ἡμέραν τῇ θεῷ ἀληθινούς ἰχθὺς ἐπὶ τὴν τράπεζαν ὀψοποιησάμενους παρατιθέναι, ἐφθούς τε ὁμοίως καὶ ὀπτούς, οὓς δὲ αὐτοὶ καταναλίσκουσιν οἱ τῆς θεοῦ ἱερεῖς.» Καὶ μικρὸν προελθὼν πάλιν φησὶν· «Ἡ δέ γε Ἀτεργάτις, ὥσπερ Ξάνθος λέγει ὁ Λυδὸς, ὑπὸ Μόψου (l. Μόξου) τοῦ Λυδοῦ ἀλοῦσα κατεποντίσθη μετὰ Ἰχθύος τοῦ υἱοῦ ἐν τῇ περὶ Ἀσκάλωνα λίμνῃ διὰ τὴν ὕβριν, καὶ ὑπὸ τῶν ἰχθύων κατεβρώθη.» Idem VII: Μνασέας δ' ὁ Πατρεὺς φησιν· «Ἰχθύος δὲ γίνεται καὶ Ἡσυχίας τῆς ἀδελφῆς Γαλήνης καὶ Μύραινα καὶ Ἡλακατῆνες. ^[15]

33 » Josephus C.

34 Apion. I, 23, Mnaseam inter scriptores recenset, qui de Judaeis aliqua tradiderint. Idem in Ant. Jud. I, 3, 6, postquam de diluvio et de arca quaedam e Beroso apposit, subjicit: Μέμνηται δὲ τούτων καὶ Ἱερώνυμος ὁ τὴν ἀρχαιολογίαν τὴν Φοινικικὴν συγγραψάμενος, καὶ Μνασέας δὲ καὶ ἄλλοι πλείους. Schol. ^[5]

35 Luc. Dial. deor. 23.: Μνασέας δὲ ὁ Παταρεὺς ἐρμαφρόδιτον τὸν Πρίαπον λέγει. Harpocratio: Σαβοί· Δημοσθένης Ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

36 Οἱ μὲν Σαβοὺς λέγεσθαι τοὺς τελουμένους τῷ Σαβαζίῳ, τουτέστι τῷ Διονύσῳ, καθάπερ τοὺς τῷ Βάκχῳ Βάκχους. Τὸν δὲ αὐτὸν εἶναι Σαβάζιον καὶ Διόνυσόν φασιν ἄλλοι τε καὶ Ἀμφίθεος β' Περὶ Ἡρακλείας. Οὕτω δὲ φασὶ καὶ τοὺς Ἑλληνᾶς τινες τοὺς Βάκχους Σαβοὺς καλεῖν. Μνασέας δὲ ὁ Πατρεὺς υἱὸν εἶναί φησι τοῦ Διονύσου Σαβάζιον. Plutarchus De Is. ^[5]

37 et Os. c. 37: Ἐὼ δὲ Μνασέαν τῷ Ἐπάφῳ προστιθέντα τὸν Διόνυσον καὶ τὸν Ὅσιριν καὶ τὸν Σάραπιν. γ'.

t38-42 LIBYH. Paroemiogr.

38 Append. III: Μὴ ἔνι δούλων πόλις· πόλις ἐστὶν ἐν Λιβύῃ Δούλων πόλις καλουμένη, ὡς Μνασέας ἱστορεῖ ὁ Πατρεὺς ** καὶ τὸν εἰς ἐλευθερίαν * ἀναβοῶντα λέγειν· Οὐκ ἔστι δούλων οὐδ' ἐλευθέρων πόλις ** ἐν ἧ ὁ μόνος ἐλευθέρος ἐστὶν ὁ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερεὺς. Schol. [5]

39 Apoll. Rh. II, 498: Μνασέας δέ φησι κατ' ἰδίαν αὐτὴν (sc. τὴν Κυρήνην) προαίρεισιν ἐς Λιβύην ἐληλυθέναι, οὐκ ἂπ' Ἀπόλλωνος διαχθεῖσαν. Hesychius: Βαρκαίοις ὄχοις· Λιβυκοῖς.

40 Οὔτοι γὰρ ἐσπούδαζον περὶ ἵπποτροφίαν. Φασὶ δὲ αὐτοὺς καὶ πρώτους ἄρμα ζεῦξαι διδαχθέντας ὑπὸ Ποσειδῶνος· τὸ δὲ ἡνιοχεῖν ὑπὸ Ἀθηνᾶς, ὡς Μνασέας ἐν τοῖς Περὶ Λιβύης. Plinius H. [5]

41 N. VII, 2, 11: Mnaseas Africae locum Sicyonem appellat, et Crathin amnem in Oceanum effluentem e lacu, in quo aves, quas Meleagridas et Penelopas vocat: et vere ibi nasci (electrum), ratione eadem, qua supra dictum est de Electride lacu. Hyginus Fab. [5]

42 astr. II, 21: Pleiades autem appellatae sunt, ut ait Mnaseas, quod ex Atlante et Pleione Oceani filia sint quindecim filiae procreatae, quarum quinque Hyadas appellatas demonstrat, quod earum Hyas fuerit frater a sororibus plurimum dilectus: qui quum venans a leone esset interfectus, quinque, de quibus supra diximus, lamentationibus assiduis permotae dicuntur interiisse: quare eas, quod plurimum de ejus morte laborarent, Hyadas appellatas. Reliquas vero decem sorores deliberasse de sororum morte, et earum septem sibi mortem conscisse: quare quod plures idem senserunt, Pleiadas dictas. INCERTAE SEDIS. [10]

43 Photius Lex.: Πύθου χελιδόνος· παροιμία ἀπὸ τινος Χελιδόνος θεολόγου ἀνδρὸς καὶ τερατοσκόπου καὶ περὶ τελετῶν διειλεγμένου, ὡς Μνασέας ὁ Πατρεὺς ἐν τῷ Περίπλῳ· οἱ δὲ ὅτι θρηνητικὸν τὸ ζῶον· οἱ δ' ὅτι τὸ ἔαρ προσημαίνει. Στησίχορος ἐν δευτέρῳ Ὁρεστείας τὸν Παλαμήδην φησὶν εὐρηκέναι (τὰ γράμματα), Μνασέας δὲ Ἑρμῆν, ἄλλοι δὲ ἄλλον. [5]

44a Πιθανὸν δὲ κατὰ τόπον εὐρετὰς γεγενῆσθαι, διὸ καὶ ἄλλοι παρ' ἄλλοις εἰσὶ χαρακτῆρες τῶν στοιχείων. Στης. [5]

44b Παλαμήδην εὐρετὴν αὐτῶν ποιεῖται, ᾧ συμφωνεῖ Εὐριπίδης· Μνασέας δὲ κατὰ πάντα τόπον εὐρετὰς γεγενῆσθαι τῶν στοιχείων. Herodian.

45 : Ἰουρα· μέμνηται Μνασέας. ΔΕΛΦΙΚΩΝ ΧΡΗΣΜΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ.

46 Schol. Hesiod. Theog. 117: Μνασέας ὁ Πατρεὺς ἐν τῇ τῶν Δελφικῶν χρησμῶν συναγωγῇ Εὐρυστέρνας ἱερόν φησιν ἀναστῆσαι. Schol.

47 Pindar. Ol. II, 70: Ἐν δὲ τοῖς Παιᾶσιν (Πινδάρου) εἴρηται περὶ τοῦ χρησμοῦ τοῦ ἐκπεσόντος Λαΐῳ, καθὰ καὶ Μνασέας ἐν τῷ Περὶ χρησμῶν γράφει· Λαΐε Λαβδακίδη, ἀνδρῶν περιώνυμε πάντων Eurip.

48 Phoeniss. 410: [Ἐχρης ' Ἀδράστῳ Λοξίας χρησμόν τιν α . —Ποῖο ν ; —Κάπρῳ λέοντί θ ' ἀρμόσαι παίδων γάμου ς .] Ad haec scholiasta: Ὁ χρησμὸς ὑπὸ Μνασέου οὕτως ἀναγέγραπται· Κουράων δὲ γάμους ζεῦξον κάπρῳ ἡδὲ λέοντι, οὓς κεν ἴδῃς προθύροισι τεοῦ δόμου ἐξ ἱεροῦ ἰοῦ στείχοντας, μηδὲ φρεσὶ σῆσι πλανηθῆς. Καὶ οἱ μὲν λέγουσιν, ὡς ἀπὸ τῶν ἐπισήμων τῶν ἀσπίδων συνέβαλλεν Ἀδραστος· ὁ μὲν γὰρ εἶχε Καλυδώνιον σὺν, ὁ δὲ τὴν λεοντοπρόσωπον Σφίγγα· οἱ δ', ὡς κρύους γενομένου ἀφίκοντο εἰς τὸ Ἀπόλλωνος ἱερόν, καὶ δορὰς εὐρόντες λέοντος καὶ συὸς, ἀναθήματα κυνηγετῶν, ἐφιλονείκησάν τε καὶ περὶ τῆς στάσεως εἰς κρίσιν ἀχθέντες τῷ βασιλεῖ τῶν γάμων ἔτυχον· ἀπέεικας γὰρ τὸν μὲν λέοντι, τὸν δὲ Τυδεά κάπρῳ, ὃς ἔγχευε Δηϊπύλην, ὁ δὲ Πολυνείκης Ἀργεῖαν. —Δύο δέρματα ἔκειντο εἰς τὰ οἰκήματα τοῦ

Ἄδράστου εἰς ἀνάπαυσιν τῶν ξένων, τὸ μὲν ἐν λέοντος, τὸ δὲ ἕτερον κάπρου. Καὶ ἐλθόντες εἰς τὰ προλεχθέντα οἰκήματα τοῦ Ἄδράστου ὁ Τυδεύς τε καὶ Πολυνείκης φιλονεικίαν ἐποιήσαντο ἄμφω, ἵνα αὐτὰ ἐπάρωσιν. Τοῦτο δὲ νοήσας ὁ Ἄδραστος κατὰ τὸν χρησμὸν ἔδωκε τὰς αὐτοῦ θυγατέρας τοῖς δυσὶ τούτοις. Zenobius V, 74: Πᾶσα γῆ πατρίς. ^[20]

⁴⁹ Τοῦτο μέρος ἐστὶ χρησμοῦ, ὃν ἀνείλεν ὁ θεὸς Μελεῶ τῷ Πελασγῷ περὶ οἰκήσεως μαντευομένῳ. Μέννηται τοῦ χρησμοῦ καὶ Μνασέας καὶ Διονύσιος ὁ Χαλκιδεύς. Suidas et Photius v.

⁵⁰ Ὑμεῖς, ὦ Μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι.